

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepanec

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 27 września 2023 r. bez udziału stron
zażalenia obrońcy obwinionej sędzi Sądu Rejonowego w B. B. G., na
postanowienie Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym [...] z dnia 31
marca 2021 r., sygn. akt ASD 3/21, w przedmiocie przekazania sprawy do
rozpoznania Sądowi Najwyższemu – Izbie Dyscyplinarnej zgodnie z właściwością
rzeczową
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy Prawo o ustroju sądów
powszechnych oraz art. 27a § 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie
Najwyższym.

postanowił:

**zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie
utrzymać w mocy.**

UZASADNIENIE

Na wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym
w P., Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej zarządzeniem
z dnia 23 września 2020 r., sygn. akt DO 43/20, wydanym na podstawie art. 110 § 3
ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych z dnia 27 lipca 2001 r. (Dz. U. z 2020
r, poz. 365) wyznaczył Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym [...], jako sąd
dyscyplinarny właściwy do rozpoznania w pierwszej instancji sprawy dyscyplinarnej
sędziego Sądu Rejonowego w B. B. G. (zarządzenie – k. 1 akt o sygn. ASD 3/21, k.
71 akt o sygn. SD [...]).

W związku z tym, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w P. złożył do Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym [...] wniosek o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej z dnia 18 stycznia 2021 r. przeciwko sędziemu Sądu Rejonowego w B. B. G., której zarzucił popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na wystąpieniu do Dyrektora Biura Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka OBWE w piśmie z dnia 28 kwietnia 2020 r. Zdaniem rzecznika dyscyplinarnego zachowanie to wyczerpywało dyspozycję art. 107 § 1 pkt 3, 4 i 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej: p.u.s.p.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 128 p.u.s.p. (wniosek – k. 4-7 akt o sygn. ASD 3/21, k. 75-78 akt o sygn. SD [...]).

Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym [...], postanowieniem z dnia 31 marca 2021 r., sygn. akt ASD 3/21, stwierdził brak swojej właściwości w przedmiocie rozpoznania tej sprawy i przekazał sprawę Sądowi Najwyższemu – Izbie Dyscyplinarnej, jako właściwemu rzeczowo do jej rozpoznania (postanowienie – k. 14 akt o sygn. ASD 3/21, k. 9 akt o sygn. II ZO 13/22).

Obrońca obwinionej SSR B. G. wniósł zażalenie na to postanowienie, zaskarżając je w całości, zarzucając obrazę przepisów postępowania, tj. art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 110 § 1 pkt 1b oraz art. 128 p.u.s.p., poprzez przedwczesne i pozbawione podstawy faktycznej uznanie się niewłaściwym przez Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym [...] i przekazanie sprawy do rozpoznania Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego. Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i zwrócenie sprawy do rozpoznania Sądowi Dyscyplinarnemu przy Sądzie Apelacyjnym [...] (zażalenie – k. 23-27 akt o sygn. ASD 3/21, k. 4-8 akt o sygn. II ZO 13/22).

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2022 r., sygn. akt II ZO 13/22, Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku obrońcy SSR B. G. w przedmiocie połączenia jej sprawy między innymi ze sprawą SSR T. M. oraz sprawami, których sygnatury zostały wskazane w tym postanowieniu (postanowienie – k. 60-64 akt o sygn. II ZO 13/22).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w dniu 15 lipca 2022 r. weszła w życie ustawa o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw z dnia 9 czerwca 2022 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 1259). Zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. ustawy zniesiono Izbę Dyscyplinarną, tworząc w ramach Sądu Najwyższego Izbę Odpowiedzialności Zawodowej. Ponadto wprowadzono regulację, według której sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia ustawy w życie należące do Izby Dyscyplinarnej przejmuje i prowadzi Izba Odpowiedzialności Zawodowej (art. 8 ust. 2 ww. ustawy). W związku z powyższym zażalenie wniesione przez obrońcę obwinionej w obecnym stanie prawnym podlega rozpoznaniu przez Izbę Odpowiedzialności Zawodowej.

Art. 107 § 1 pkt 3 p.u.s.p. stanowi, że sędzia dopowiada dyscyplinarnie za przewinienia służbowe (dyscyplinarne), w tym za działania kwestionujące istnienie stosunku służbowego sędziego, skuteczność powołania sędziego, lub umocowanie konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej.

Jak wynika z analizy wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przeciwko obwinionej sędzi Sądu Rejonowego w B. B. G., zarzucany jej czyn polegał na kwestionowaniu rozwiązań legislacyjnych dotyczących przeprowadzenia wyborów na urząd Prezydenta RP w 2020 r., a ponadto wskazaniu przez obwinioną, że „rozpoznanie protestów wyborczych i stwierdzenie ważności wyborów toczyć się miało przed Izbą Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego, w której członkowie – sędziowie Sądu Najwyższego – zostali powołani w wadliwym prawnie procesie wywołującym brak niezależności tej izby”. Powyższy czyn został przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w P. zakwalifikowany jako przewinienie dyscyplinarne określone w art. 107 § 1 pkt 3, 4 i 5 p.u.s.p. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 128 p.u.s.p.

W ocenie Sądu Najwyższego, na obecnym etapie postępowania, treść wniosku o ukaranie, pozwala na przypisanie zachowaniu objętemu zarzutem, znamion przewinienia dyscyplinarnego, o którym mowa w art 107 § 1 pkt 3 p.u.s.p. Nie można zatem stwierdzić, iż opis czynu pozwala na odrzucenie jego kwalifikacji z art. 107 § 1 pkt 3 p.u.s.p., już na etapie ustalania właściwego sądu.

W trybie kontroli zażaleniowej nie rozstrzyga się o popełnieniu czynu. O właściwości ustrojowej Sądu w pierwszej instancji decyduje ustawodawca.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[M. T.]

[ms]